

[Økonomiministeren.]

Hvad angår den i den økonomiske års-oversigt indeholdte redegørelse vedrørende statsfinanserne, der findes side 45-73, skal jeg ikke gå nærmere ind på de statsfinansielle problemer, som henhører under den højtærede finansminister, men kun blandt de mange oplysninger, som oversigten indeholder, fremdrage enkelte.

Som det vil ses af tabellen side 46, regnes der for indeværende finansår med praktisk talt samme overskud på drifts- og anlægsbudgettet som for foregående finansår, nemlig omkring 650 mill. kr. For det kommende finansår, 1958-59, anslås overskuddet til ca. 600 mill. kr., idet der i dette skøn er indeholdt de finansielle virkninger af de indtil nu gennemførte nye love eller fremsatte lovforslag. Skønnet for finansåret 1958-59 udviser endvidere, at nettoudgiften på kapitalbudgettet helt opvejes af overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet, så der ikke for det kommende finansår skulle være noget udækket finansierungsbehov.

Jeg vil endvidere gerne til belysning af statens finansielle status henlede opmærksomheden på tabellen side 72 vedrørende statsgælden samt tabellen side 67 og 68 vedrørende statens udlån og aktiebesiddelse; sammenholder man disse tabeller, der omhandler årene 1953-57, vil man se den bemærkelsesværdige forbedring, der er sket i den finansielle status. I den i 1955 offentliggjorte redegørelse for statsfinanserne findes de tilsvarende tal for alle årene siden krigen. Det viser sig da, at den indenlandske statsgæld, hvori indbefattes statens reguleringskonto i nationalbanken, i de forløbne 12 år er nedbragt fra 8,6 milliard kr. til 7,7 milliard kr. Den udenlandske gæld er i dag lidt større end i 1946, men væksten ligger i de første efterkrigsår, navnlig i året 1950-51, hvor bl. a. devalueringen i 1949 hævede gældens kronebeløb, og hvor staten overtog en betydelig valutagæld. I 1951 var herefter den udenlandske statsgæld på over 2 milliarder kr.; den er siden nedbragt til mellem 1,1 og 1,2 milliard kr. Statens samlede indenlandske og udenlandske gæld indbefattet statens reguleringskonto i nationalbanken var herefter i 1957 8,8 milliard kr. imod 9,5 milliard kr. i 1946. Men samtidig er statens samlede tilgodehavender hidrørende fra

udlån steget fra 900 mill. kr. i 1946 til 5,5 milliard kr. i 1957.

Til vurdering heraf må det dog erindres, at statens udlån, påvirket af den herigen- nem givne støtte til boligbyggeriet, kun indbringer en forrentning på gennemsnitlig knap 3 pct. Men det ændrer ikke helhedsbilledet, der viser den meget betydelige konsolidering, som har fundet sted i disse år.

Jeg slutter disse betragtninger med at udtale håbet om, at den økonomiske års-oversigt må være folketinget til megen nytte under de overvejelser, tinget står over for vedrørende den finansielle og økonomiske udvikling. Det vil ikke vække forundring hos nogen, at jeg endnu en gang understreger, at oversigten nødvendigvis må være præget af vanskelighederne ved at foretage vurderinger af vilkårene for dansk økonomi og erhvervsliv under den herskende usikkerhed i den internationale konjunkturudvikling. Denne usikkerhed opfordrer både regering og folketing til på det nøjeste at følge den kommende tids skiftende faser i udviklingen, så vi kan være rede til at foretage de ændringer i vore dispositioner, som udviklingen måtte gøre påkrævet.

Formanden: Eksemplarer af den økonomiske årsoversigt er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 5 repræsentanter og 5 stedfortrædere til Det europæiske Råds rådgivende forsamling.

(Jfr. tidenden sp. 3004).

Valgt blev: *Frode Jakobsen* med stedfortræder *Holger Eriksen*, *Per Hækkerup* med stedfortræder *Victor Gram*, *Per Federspiel* med stedfortræder *Heick*, *Ole Bjørn Kraft* med stedfortræder *Bogholm* og *Lannung* med stedfortræder *Kirsten Gloerfelt-Tarp*.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over indenlandske pelsdyrskind.